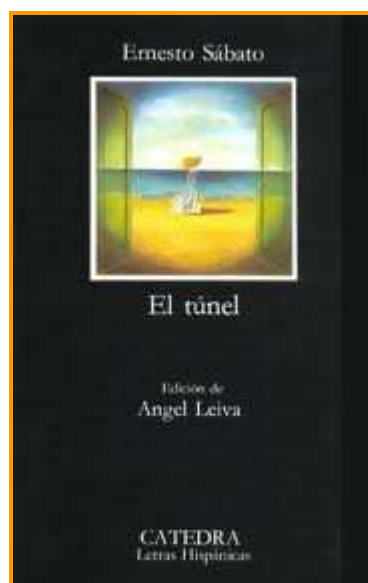

CLUB DE LECTURA

Ernesto Sábato

El túnel

Dilluns, 27 de febrer de 2012
a les 19:30h

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

FIGUERES

Autor

*“La vida es tan corta y el oficio de vivir tan difícil,
que cuando uno empieza a aprenderlo, ya hay que morirse.”*

Nascut el 24 de juny de 1911 a Rojas, dins la província de Buenos Aires, fill d’immigrants italians, l’escriptor argentí ens va deixar l’any passat, després de dedicar-se sobretot a l’assaig al voltant de la condició humana, així com a la literatura i a la pintura (després de perdre bona part de la seva visió).

El 1938 va doctorar-se en estudis de Física i va viatjar fins a París on va contactar amb els ambients surrealistes i on, animat per André Breton, va abandonar la seva carrera científica per dedicar-se plenament a la literatura.

La reflexió sobre l’existència, sobre el bé i el mal, l’art i la posició de l’artista davant la realitat seran els temes principals de la seva obra assagística i literària, marcada per un fort contingut intel·lectual.

Al llarg de la seva vida va convertir-se en una autoritat ètica en el seu país i arreu del món. Va treballar per la UNESCO i va presidir la CONADEP, la comissió nacional responsable d’aclarir la situació dels desapareguts durant la dictadura argentina.

Obra

El túnel és la primera de les tres novel·les de l'escriptor argentí, publicada el 1948 en plena desconfiança de l'autor cap a la ciència.

En ella el narrador descriu una història d'amor i de mort en la que es mostra la solitud de l'individu contemporani.

A l'autor l'interessava reflexionar sobre la bogeria, comprendre el motiu pel qual el protagonista, el pintor Juan Pablo Castel, mata a la dona que estima, María Iribarne, com a única via cap a la salvació.

El pessimisme i la incomunicació que flueixen d'aquestes pàgines s'emmarca dins el corrent existencialista de l'època, capitanejat per Jean-Paul Sartre. El túnel no deixa de ser un símbol de la part més fosca de l'ànima humana, una part que el narrador intenta conèixer millor.

Més enllà del seu contingut filosòfic i psicològic, la novel·la pot ser fàcilment llegida i interpretada dins del gènere policíac, tot i saber de bones a primeres qui és la víctima i l'assassí.

La novel·la s'ha portat al cinema en dues ocasions: León Klimovksy (1952) i Antonio Drove (1987). També se n'ha realitzat una versió per a televisió dirigida per José Luis Cuerda (1977).

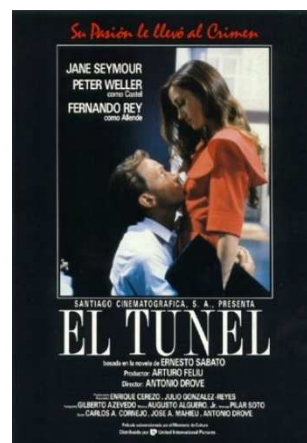
Altres obres:

Novel·les:

- *El túnel* (1948)
- *Sobre héroes y tumbas* (1961)
- *Abaddón el exterminador* (1974)

Assaig:

- *Uno y el universo* (1945)
- *Hombres y engranajes* (1951)
- *Heterodoxia* (1953)
- *El escritor y sus fantasmas* (1963)
- *Tango, discusión y clave* (1963)
- *Aproximación a la literatura de nuestro tiempo: Robbe-Grillet, Borges, Sartre* (1968)
- *Diálogos con Jorge Luis Borges* (1976)
- *Apologías y rechazos* (1979)
- *Entre la letra y la sangre* (1988)
- *Antes del fin* (1998), memorias.
- *La Resistencia* (2000)
- *España en los diarios de mi vejez* (2004)

“Un buen escritor expresa grandes cosas con pequeñas palabras; a la inversa del mal escritor, que dice cosas insignificantes con palabras grandiosas.”

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

FIGUERES